

3. Per raons de política comercial, les comunitats autònomes poden modificar, incrementant-la o reduint-la, la superfície útil per a l'exposició i venda al públic dels establiments d'alimentació i consum quotidià compresos a l'apartat 2, que poden tenir plena llibertat d'horaris; la superfície útil d'exposició i venda al públic dels esmentats establiments no pot ser inferior a 150 m².

4. S'entén per botigues de conveniència les que, amb una superfície útil per a l'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats, estiguin obertes al públic almenys divuit hores al dia i distribueixin la seva oferta, de manera similar, entre llibres, diaris i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguines, regals i articles diversos.

5. La determinació de zones turístiques a què es refereix el punt 1 d'aquest article, així com els períodes a què se circumscriu l'aplicació de la llibertat d'obertura, correspon a cada comunitat autònoma per al seu respectiu àmbit territorial.

6. Les oficines de farmàcia, així com els estancs, es regeixen per la seva normativa específica, i si no n'hi ha s'apliquen les disposicions d'aquesta Llei.

7. Dins dels límits que marca aquesta Llei, les comunitats autònomes poden regular específicament els horaris comercials dels establiments dedicats exclusivament a la venda de productes culturals, així com els que prestin serveis d'aquesta naturalesa.

Article 6. Règim sancionador.

Les comunitats autònomes poden establir el sistema sancionador aplicable a les infraccions de la normativa que dictin en desplegament d'aquesta Llei en relació amb calendaris i horaris comercials.

Disposició addicional primera. Règim de llibertat d'horaris.

En el cas en què les comunitats autònomes decideixin no exercitar les opcions que els confereixen l'apartat 2 de l'article 3 i l'apartat 3 de l'article 4, s'entén que els comerciants disposen de llibertat plena per determinar les hores d'obertura dels seus establiments.

Disposició addicional segona. Llibertat d'elecció de diumenges i festius.

En el cas en què les comunitats autònomes decideixin no exercitar les opcions que els confereix l'apartat 4 de l'article 4, s'entén que els comerciants disposen de llibertat plena per determinar els dotze diumenges i festius d'obertura dels seus establiments.

Disposició addicional tercera. Competències municipals.

Les comunitats autònomes poden dictar les normes necessàries perquè els ajuntaments puguin acordar, per raons d'ordre públic, el tancament, de manera singularitzada, d'establiments que venguin begudes alcohòliques.

Disposició transitòria primera. Zones de gran aflluència turística.

Tenen la consideració de zones de gran aflluència turística les que ja la tenien en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Definició de pime.

Mentre no es defineixin legalment els criteris per a la definició de petita i mitjana empresa en la legislació estatal, el criteri que s'ha d'utilitzar és el que recull la recomanació de la Comissió Europea de 6 de maig de 2003.

Disposició derogatòria.

Queden derogats els articles 2 i 3 de la Llei orgànica 2/1996, de 15 de gener, complementària de la Llei d'ordenació del comerç detallista, i l'article 43 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, així com qualsevol disposició anterior que hi sigui contrària.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta en exercici de les competències exclusives de l'Estat en matèria de bases i ordenació de l'economia, reconegudes a l'article 149.1.13a de la Constitució, i amb el respecte a les competències en matèria de comerç interior de les comunitats autònomes.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2005.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

21496 REIAL DECRET 2295/2004, de 10 de desembre, relatiu a l'aplicació a Espanya de les normes comunitàries de competència. («BOE» 308, de 23-12-2004.)

Pel Reial decret 295/1998, de 27 de febrer, relatiu a l'aplicació a Espanya de les regles europees de competència, es va regular l'aplicació dels preceptes esmentats per part dels òrgans nacionals encarregats de la defensa de la competència, i es va dur a terme una atribució genèrica de competències a cadascuna de les autoritats nacionals, el Tribunal i el Servei de Defensa de la Competència, d'acord amb la distribució interna d'aquelles.

Aquesta norma també es va centrar en la definició de les facultats i poders dels funcionaris i agents acreditats que realitzessin verificacions o investigacions a Espanya, així com en la col·laboració i assistència als funcionaris i agents de la Comissió Europea per part dels funcionaris o agents espanyols en la realització de verificacions en el territori nacional.

Finalment, aquest Reial decret va regular el deure de secret i el tractament de la informació confidencial i, amb caràcter general, va establir l'aplicació de les normes de procediment que preveuen la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i les seves normes de desplegament.

Recentment, s'han introduït modificacions importants en la normativa comunitària de competència que fan necessari adaptar el contingut d'aquest Reial decret al nou marc normatiu comunitari.

En primer lloc, el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència que preveuen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, ha establert un sistema nou d'exempció legal directament aplicable per als acords entre empreses que compleixin les condicions de l'article 81.3 del Tractat sobre millora de la

producció o distribució o foment del progrés tècnic o econòmic. Aquesta reforma té el doble objectiu d'assegurar una supervisió eficaç i, en la mesura que sigui possible, de simplificar el control administratiu. Amb això, queda superat el règim d'autorització prèvia centralitzat per la Comissió Europea establert per l'anterior Reglament núm. 17 del Consell, de 6 de febrer de 1962, primer reglament d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

En conseqüència, aquest nou sistema de verificació «ex post» i descentralitzada implica que tant la Comissió Europea com les autoritats de competència i els òrgans jurisdiccionals nacionals, aquests últims en l'àmbit jurisdiccional civil, poden aplicar els articles 81 i 82 del Tractat conjuntament. Així mateix, el protagonisme més gran de l'aplicació nacional de les normes europees de competència exigeix una col·laboració més estreta entre les autoritats nacionals i la Comissió Europea, que formen una xarxa d'autoritats de competència, per garantir l'aplicació coherent i eficaç de les normes comunitàries en aquest àmbit.

Entre les novetats introduïdes pel Reglament (CE) núm. 1/2003 destaquen, així mateix, l'establiment de mecanismes de cooperació entre els òrgans jurisdiccionals i la Comissió Europea i les autoritats de competència nacionals, a les quals es dota de la facultat de presentar observacions escrites o orals davant els primers quan apliquin els articles 81 i 82 del Tractat.

Igualment, per facilitar la detecció de les infraccions de les normes de competència i protegir-la eficaçment, s'han completat els poders d'investigació de la Comissió Europea, que queda facultada per prendre declaracions a qualsevol persona que pugui disposar d'informació útil i poder guardar constància de les seves declaracions, col·locar precintes durant el temps que sigui necessari per a la inspecció i per accedir a tots els locals on es puguin conservar documents d'indole professional, inclosos els locals no destinats a activitats comercials supeditats a l'autorització del jutge nacional.

Les autoritats de competència dels estats membres han de prestar col·laboració activa a la Comissió Europea en l'exercici de les seves facultats en matèria d'inspecció i investigació i, addicionalment, amb la finalitat de facilitar a altres autoritats de competència comunitàries l'aplicació eficaç dels articles 81 i 82 del Tractat, se'ls facultat per prestar-se ajuda mútua portant a terme inspeccions i altres mesures d'investigació.

En segon lloc, el Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses, ha introduït modificacions en tres grans àrees. D'una banda, en l'àmbit de les qüestions substantives, s'ha aprovat un criteri nou o test per analitzar les concentracions basat en la possible obstaculització significativa de la competència efectiva en el mercat comú o en una part substancial d'aquest, en particular, com a conseqüència de la creació o reforç d'una posició dominant.

D'altra banda, en l'àmbit de les qüestions jurisdiccionals, s'han simplificat els procediments de reenviament d'expedients entre els estats membres i la Comissió Europea i s'ha introduït un procediment per al reenviament d'expedients entre autoritats en la fase prèvia a la notificació, amb indicació de la necessària cooperació entre les autoritats de competència per al bon funcionament d'aquests mecanismes. A més, s'ha aclarit el règim per computar terminis en la instrucció dels expedients de dimensió comunitària que es remetin a un Estat membre.

Finalment, en relació amb qüestions procedimentals, s'ha augmentat la flexibilitat en els terminis per dur a terme les investigacions sobre les concentracions més complexes i s'han reforçat els poders d'investigació de la Comissió Europea, disposant que les autoritats nacionals

han de prestar assistència activa en els procediments d'inspecció.

En tercer lloc, d'acord amb la nova estructura orgànica del Ministeri d'Economia i Hisenda i, en particular, amb l'article 15 del Reial decret 1552/2004, de 25 de juny, les funcions del Servei de Defensa de la Competència s'atribueixen a la Direcció General de Defensa de la Competència.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment, s'ha optat per elaborar un nou Reial decret aplicable a Espanya de les normes comunitàries de competència que reculli totes aquestes modificacions, si bé, en general, s'ha procurat mantenir una línia de continuïtat bàsica amb les previsions del Reial decret 295/1998, de 27 de febrer, que ara es deroga.

En el marc de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, l'article 1, l'apartat 5.a) i d), de la qual, atribueix a l'Estat l'aplicació de les normes incloses en el capítol II i en el capítol III del títol I de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i l'aplicació a Espanya dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, respectivament, en aquest nou Reial decret s'atribueixen les competències i obligacions derivades de la normativa comunitària als òrgans de defensa de la competència estatals, que constitueixen les autoritats de competència a Espanya a efectes de l'article 35 del Reglament (CE) núm. 1/2003. Així mateix, s'hi regulen les tasques de col·laboració amb la Comissió Europea, amb els òrgans jurisdiccionals nacionals i amb les autoritats nacionals de competència d'altres estats membres, s'hi delimiten les facultats dels funcionaris o agents que duguin a terme inspeccions a Espanya, s'hi preveu el règim aplicable al deure de secret i a la informació confidencial respecte a les actuacions que derivin de l'aplicació d'aquest Reial decret, així com la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals, i s'hi determinen les normes de procediment que han de regir l'aplicació de les normes comunitàries per part de les autoritats nacionals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de desembre de 2004,

DISPOSO:

Article 1. *Atribució de competències de resolució o dictamen.*

1. D'acord amb l'article 25.c) de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, el Tribunal de Defensa de la Competència és l'autoritat nacional competent per resoldre els expedients, incloent-hi si s'escau la imposició de la sanció corresponent, en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu dret derivat, sense perjudici de les competències que corresponguin en l'àmbit de la jurisdicció civil.

2. El Tribunal de Defensa de la Competència és l'autoritat nacional competent, d'acord amb el que preveuen l'apartat 1 de l'article 15 bis i l'article 16 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, per dictaminar sobre els expedients de control de concentracions que siguin remesos per la Comissió Europea en virtut de l'apartat 4 de l'article 4 i de l'article 9 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

3. El Consell de Ministres és l'autoritat nacional competent, d'acord amb el que preveu l'article 17 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, per decidir sobre les concentracions empresarials de dimensió comunitària que siguin remeses per la Comissió Euro-

pea en aplicació de l'apartat 4 de l'article 4 i de l'article 9 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses. Així mateix, és l'autoritat competent per adoptar les mesures pertinents en aplicació del que preveu l'apartat 4 de l'article 21 del Reglament esmentat.

Article 2. *Atribució de competències d'instrucció.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 31 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, el Servei de Defensa de la Competència és l'òrgan nacional encarregat d'instruir els procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu dret derivat, sense perjudici de les competències que corresponguin en l'àmbit de la jurisdicció civil.

2. El Servei de Defensa de la Competència és l'òrgan nacional encarregat de sol·licitar a la Comissió Europea l'aplicació de l'article 9 i de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses. Igualment, és l'òrgan encarregat de resoldre respecte a les sol·licituds de remissió d'assumptes que es rebien en aplicació dels apartats 4 i 5 de l'article 4 del Reglament esmentat.

3. Així mateix, el Servei de Defensa de la Competència és l'òrgan nacional competent, d'acord amb el que preveuen l'article 15 i següents de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i les normes de desplegament, per a analitzar i elevar al ministre d'Economia i Hisenda l'informe i la proposta relativa a la remissió o no al Tribunal de Defensa de la Competència dels expedients de les concentracions de dimensió comunitària que la Comissió Europea remeti en virtut de l'apartat 4 de l'article 4 i de l'esmentat article 9 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

Article 3. *Atribució de competències d'informació.*

El Tribunal i el Servei de Defensa de la Competència, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'informar la Comissió Europea d'acord amb el que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 11 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència que preveuen els articles 81 i 82 del Tractat.

Article 4. *Atribució de competències als efectes de la col·laboració amb les autoritats comunitàries.*

Sense perjudici de les competències que, amb caràcter general, corresponguin al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, el Servei de Defensa de la Competència és considerat l'autoritat competent als efectes de les funcions de col·laboració entre l'Administració pública espanyola i la Comissió de les Comunitats Europees en l'aplicació a Espanya de les normes comunitàries sobre competència. Aquestes funcions s'han de dur a terme en coordinació amb els departaments sectorials competents de les administracions públiques.

Article 5. *Presa de declaracions i realització de verificacions o investigacions en col·laboració amb la Comissió Europea.*

1. Els funcionaris o agents del Servei de Defensa de la Competència, autoritzats per un acord del director del Servei, poden ajudar els agents i altres persones acreditades per la Comissió Europea en la presa de declaracions en el territori espanyol, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 19 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, i amb l'apartat 7 de l'article 11 del

Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004.

2. A petició de la Comissió Europea, els funcionaris o agents del Servei de Defensa de la Competència, degudament autoritzats per un acord del director del Servei, han de prestar assistència als agents i altres persones acreditades a l'efecte per la Comissió Europea en la realització d'inspeccions en territori nacional, d'acord amb els apartats 5 i 6 de l'article 20 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, i amb els apartats 5 i 6 de l'article 13 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, i pot requerir, si s'escau, un manament judicial i, si cal, l'acció de la policia o força pública equivalent a través dels procediments establerts a l'efecte.

3. Els agents o funcionaris, acreditats segons l'apartat 2 anterior, que assisteixin a la Comissió Europea en el desenvolupament d'inspeccions en empreses o associacions d'empreses gaudeixen dels poders que preveuen l'article 20.2 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, i l'article 13.2 del Reglament (CE) núm. 139/2004, de 20 de gener de 2004.

4. D'acord amb l'apartat 4 de l'article 21 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, els funcionaris o agents del Servei de Defensa de la Competència, a petició de la Comissió Europea i degudament autoritzats per un acord del director del Servei, han de prestar l'assistència necessària als agents i altres persones acreditades per la Comissió Europea en la realització de les inspeccions de locals, terrenys o mitjans de transport aliens a les empreses, inclosos els domicilis particulars. A aquest efecte, han de sol·licitar el manament judicial corresponent i, si s'escau, l'acció de la policia o força pública equivalent.

5. Els funcionaris o agents, acreditats segons l'apartat 4 anterior, gaudeixen de les facultats que preveu l'article 20.2.a), b) i c) del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002.

6. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, i amb els apartats 1 i 2 de l'article 12 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, el Servei de Defensa de la Competència, a instàncies de la Comissió Europea, ha de procedir a realitzar les inspeccions corresponents, que han de dur a terme funcionaris o agents de l'esmentat Servei, autoritzats degudament mitjançant un acord del director del Servei, en el qual s'hi han de fer constar la sol·licitud de la Comissió Europea, l'objecte i la finalitat de la verificació.

7. Els agents o funcionaris, acreditats segons l'apartat 6 anterior, tenen les facultats que preveuen els articles 33 i 34 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

8. En tot cas, s'han d'observar els requisits materials i processals de protecció dels drets i garanties fonamentals que siguin aplicables al cas.

Article 6. *Col·laboració amb les autoritats nacionals de competència d'altres estats membres de la Unió Europea.*

1. El Servei de Defensa de la Competència és l'autoritat competent per col·laborar amb les autoritats nacionals de competència d'altres estats membres de la Unió Europea en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

2. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, el Servei de Defensa de la Competència, en el seu territori, pot dur a terme qualsevol inspecció o una altra mesura d'investigació dels fets, en el marc de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, a instàncies i en nom i per compte de l'autoritat de competència d'un altre Estat membre, per demostrar l'existència

d'una infracció de l'article 81 o de l'article 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

3. Sense perjudici del contingut dels apartats anteriors, el Tribunal de Defensa de la Competència pot cooperar amb la Comissió Europea i amb els organismes homòlegs d'altres estats membres.

Article 7. Deure de secret i tractament de la informació confidencial.

Els funcionaris, agents i òrgans espanyols, per a la utilització i divulgació de la informació obtinguda en ús de les facultats atorgades per aquest Reial decret, estan sotmesos als articles 52 i 53 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, sense perjudici del que estableixen l'article 28 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, l'article 17 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, i les normes corresponents de la resta del dret derivat europeu de competència.

Article 8. Cooperació amb els òrgans jurisdiccionals nacionals.

1. El Tribunal de Defensa de la Competència, per iniciativa seva o a proposta del Servei de Defensa de la Competència, és l'autoritat competent per presentar observacions escrites o verbals als òrgans jurisdiccionals nacionals en els procediments d'àmbit jurisdiccional civil d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, i per sol·licitar a aquests efectes la remissió dels documents necessaris per dur a terme la valoració sobre els assumptes, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 15 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002.

2. D'acord amb la disposició addicional única de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, els jutjats i tribunals han de remetre al Servei de Defensa de la Competència, al mateix temps de fer-ne la notificació a les parts, una còpia de les sentències dictades en els procediments judicials civils en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea als quals es refereix l'article 86 ter de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a la seva remissió posterior a la Comissió Europea.

Article 9. Regles de procediment.

En els casos d'aplicació a Espanya del dret comunitari de la competència, el Servei de Defensa de la Competència en la fase d'instrucció, el Tribunal de Defensa de la Competència en la fase de resolució o de dictamen i el Consell de Ministres en relació amb les seves competències en matèria d'operacions de concentració han d'aplicar les normes de procediment que estableixen la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, les normes reglamentàries que la despleguin, aquest Reial decret i, supletòriament, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 10. Modificacions dels reglaments comunitaris.

Les referències que aquest Reial decret fa a articles específics dels reglaments (CE) núm. 1/2003 i núm. 139/2004 s'han d'entendre fetes, si s'escau, als de les normes que els substitueixen.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Es deroga el Reial decret 295/1998, de 27 de febrer, relatiu a l'aplicació a Espanya de les regles europees de competència.

Disposició final primera. Facultat de desplegament.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per al desplegament normatiu d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

21499 REIAL DECRET 2297/2004, de 10 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 556/1998, de 2 d'abril, pel qual s'estableixen les normes per expedir la certificació d'animals i productes animals exigida per la normativa veterinària. («BOE» 308, de 23-12-2004.)

Mitjançant el Reial decret 556/1998, de 2 d'abril, pel qual s'estableixen les normes per expedir la certificació d'animals i productes animals exigida per la normativa veterinària, es va incorporar al nostre ordenament la Directiva 96/93/CE del Consell, de 17 de desembre de 1996, relativa a la certificació d'animals i productes animals.

Atesa l'experiència adquirida i per tal d'adequar el contingut de l'apartat 4 de l'article 3 a la Directiva esmentada, escau fer una modificació del precepte esmentat, a l'efecte d'aclarir que els agents certificadors no han d'estar subjectes a una relació d'ús estable amb els responsables dels animals o productes que hagin de certificar, o de les explotacions o els establiments d'on procedeixin.

Aquest Reial decret s'ha sotmès a consulta de les comunitats autònomes i de les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de les ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de desembre de 2004,

DISPOSO:

Article únic. Modificació del Reial decret 556/1998, de 2 d'abril, pel qual s'estableixen les normes per expedir la certificació d'animals i productes animals exigida per la normativa veterinària.

L'apartat 4 de l'article 3 del Reial decret 556/1998, de 2 d'abril, pel qual s'estableixen les normes per expedir la certificació d'animals i productes animals exigida per la normativa veterinària, queda redactat en els termes següents:

«4. Ocupar una posició tal que la seva imparcialitat quedi garantida, i estar mancat d'interessos comercials directes en els animals o productes que hagin de certificar o en les explotacions o els establiments d'on procedeixin. En tot cas, els agents certificadors no han d'estar subjectes a una relació d'ús